

ρ

ο

δ

ο

υ

ε

ζ

α

χ

α

μικροδιηγήματα

11 ροδοπέταλα

Τίτλος: 11 ροδοπέταλα

Συγγραφείς: Συλλογικό (μαθήτριες και μαθητές της Β' τάξης του 1ου ΕΠΑΛ Γρεβενών)

Εξώφυλλο: κατασκευή της Φ. Κ., γραφικός χαρακτήρας του Α. Λ., φωτογραφία της Α.Β. και του Γ.Ν., μαθήτριες και μαθητές του Β'1 τμήματος

Τόπος και Χρονολογία έκδοσης: Γρεβενά, 2024

Σελίδες: 19

Μορφή αρχείου: pdf

Γραμματοσειρά: Times New Roman

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση δίχως την έγγραφη άδεια του δημιουργού.

Η πρώτη γνωριμία	7
Ο Πίπης και η Αφροξυλάνθη	8
Μπρούνο, το μαύρο σκυλί	9
Η κλοπή του δαχτυλιδιού.....	10
Οι περιπέτειες του Τζόσεφ Τζόσταρ	11
Το πάρτι.....	12
Αθήνα	13
Θεσσαλονίκη.....	14
Το κυνήγι.....	15
Το 2023 μου σε 13 σειρές.....	16
[Λευκή κόλλα]	17

Περίληψη

«11 ροδοπέταλα» είναι ο τίτλος του βιβλίου των μαθητριών και των μαθητών της Β΄ τάξης του 1^{ου} Ημερήσιου ΕΠΑΛ Γρεβενών. Το βιβλίο αποτελείται από έντεκα μικροδιήγηματα, που κινούνται ανάμεσα στη φαντασία και την πραγματικότητα με πολλά παραμυθιακά στοιχεία και μοτίβα, έτσι ακριβώς όπως είναι και η ζωή. Γιατί χωρίς τα παραμύθια ποιος άνθρωπος μπορεί να αντέξει την πραγματικότητα; Και γιατί χωρίς την πραγματικότητα ποιος μπορεί να πει παραμύθια; Έντεκα λοιπόν, μικρές ιστορίες που μοιάζουν με ροδοπέταλα μιλούν για τον έρωτα, τη δημιουργία, την αγάπη, το μυστήριο, την αγωνία, το ταξίδι, τα ανείπωτα. Η τελευταία μάλιστα, ιστορία του βιβλίου είναι η πιο ρεαλιστική και η πιο μαγική ταυτόχρονα. Φωνάζει να διαβαστεί με έναν τρόπο διαφορετικό, ενώ δέχεται και πολλές ερμηνείες. Θα μπορούσε να είναι και εξαιρετικά αφιερωμένη, μιας και αποτελεί το εντέκατο ροδοπέταλο. Η κατασκευή με το τριαντάφυλλο είναι της μαθήτρια Φ.Κ., ο γραφικός χαρακτήρας στον τίτλο ανήκει στον Α.Λ., και η φωτογραφία τραβήχτηκε από τον Γ. Ν., και την Α. Β.

Καλή ανάγνωση!

Οι Φιλολόγοι των τμημάτων:

Ελένη Γκόρα

Ελένη Δουζένη

Μαρία Μαλαματάρη

Βικτώρια Σακελλάρη

Η πρώτη γνωριμία

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων.

Όπως κάθε χρονιά, έτσι και φέτος καθόμασταν μαζί με τους γονείς μας γύρω γύρω από το τζάκι και μιλούσαμε για διάφορα θέματα.

Η Κατερίνα κι εγώ είχαμε μια απορία. Θέλαμε να τους ρωτήσαμε πώς γνωρίστηκαν. Η ερώτηση αυτή μας έκαιγε εδώ και πολύ καιρό. Πολλές φορές το συζητούσαμε μεταξύ μας και πλάθαμε διάφορες ιστορίες. Και νά που ήρθε η στιγμή και το ξεστομίσαμε!

Οι γονείς μας αφού κοιτάχτηκαν, ξεκίνησαν να μας αφηγούνται: «Ήμασταν οικογενειακοί φίλοι από τότε που γεννηθήκαμε μέχρι εκείνο το καλοκαίρι! Τι έγινε εκείνο το καλοκαίρι κι άλλαξε τα πάντα; Οι γονείς μας, οι παππούδες σας δηλαδή, αποφάσισαν να πάμε όλοι μαζί διακοπές στην Κρήτη. Αφού πέρασαν οι πρώτες μέρες ξαφνικά συνειδητοποιήσαμε πως βλέπαμε ο ένας τον άλλο διαφορετικά. Ήταν πάρα πολύ περίεργο συναίσθημα, διότι πάντα γνωριζόμασταν ως κολλητοί και όχι κάτι περισσότερο... Εκείνη η μέρα άλλαξε τα πάντα. Όλα διαφορετικά, όλα καλύτερα. Από τότε μέχρι σήμερα είμαστε μαζί κι αγαπημένοι».

Οι γονείς μετά μετά από αυτή την εξομολόγηση φιλήθηκαν κι εμείς κοκκινίσαμε από χαρά. Αυτό δεν το περιμέναμε!

Σκοτεινός Άρχοντας

Σάπια Φράουλα

Ο Πίπης και η Αφροξυλάνθη

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας μαθητής, ο Πίπης.

Καθώς πήγαινε στο σχολείο του, συνάντησε στον δρόμο ένα κορίτσι. Το κορίτσι αυτό το έλεγαν την Αφροξυλάνθη. Ο Πίπης την ερωτεύτηκε με μια ματιά. Της ζήτησε το Instagram, αλλά αυτή δεν το έδωσε. Τότε ο Πίπης στεναχωρήθηκε και συνέχισε για το σχολείο.

Στο σχολείο βρήκε πάλι την Αφροξυλάνθη. Πήγε να της μιλήσει και αυτήν τον απέφυγε. Τότε ο Πίπης έφυγε τρέχοντας και με δάκρυα στα μάτια.

Μετά η Αφροξυλάνθη ρώτησε πού ήταν και πήγε και τον βρήκε. Του έδωσε ένα φιλάκι κι αμέσως πήγαν σπίτι του Πίπη.

Ο Πίπης και η Αφροξυλάνθη απέκτησαν τέσσερα παιδιά κι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Θανάσης Σκρέκας

Κώστας Ταφούφας

Μπρούνο, το μαύρο σκυλί

Ήταν πρωί όταν η κόρη του κυρίου Πέτρου, η Χρυσούλα, ξεκίνησε να φωνάζει χαρούμενα!

Το σκυλί τους βλέπετε είχε μόλις γεννήσει 2 πανέμορφα μαύρα κουταβάκια κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο δίπλα από το τζάκι.

Η μικρή Χρυσούλα έτρεξε να πει γρήγορα τα νέα στους γονείς της, αλλά και στα παιδιά της γειτονιάς. Όταν το έμαθε η Μαρία, η φίλη της Χρυσούλας, θέλησε κι εκείνη να αποκτήσει ένα τόσο όμορφο και χαριτωμένο σκυλάκι. Έτσι, μετά από πολλά παρακάλια οι γονείς της συμφώνησαν υπό τον όρο να το προσέχει.

Πέρασε ο καιρός, το σκυλάκι μεγάλωσε, η Μαρία το ονόμασε Μπρούνο, και ήταν ένα εξίσου όμορφο σκυλί. Μια νύχτα όμως, καθώς η Μαρία γυρνούσε από την βραδινή έξοδό της με τους φίλους της ξέχασε ορθάνοιχτη την εξώπορτα του σπιτιού της. Ο Μπρούνο το έσκασε χωρίς δεύτερη σκέψη.

Η μικρή Μαρία, όταν διαπίστωσε ότι ο Μπρούνο δεν θα γυρνούσε, στεναχωρήθηκε πάρα πολύ και κλείστηκε στο δωμάτιό της για μέρες. Καθώς περνούσαν οι μέρες οι ελπίδες ότι θα γυρίσει χάνονταν.

Έπειτα από χρόνια, το κορίτσι πλέον μεγάλωσε και μετακόμισε σε άλλη πόλη για να ξεκινήσει μια νέα ζωή. Εκεί που περπατούσε έβλεπε μικρά παιδιά με τα κατοικίδια τους κι ευχόταν να μην είχε χάσει το σκύλο της. Συνέχισε τη βόλτα της λυπημένη μέχρι το κοντινότερο πάρκο και τότε είδε ένα σκυλάκι που έμοιαζε με το δικό της!

Δεν μπορεί να έκανε τόσο λάθος, αφού φαινόταν να είχε εξαιρετικά λείο τρίχωμα και την άσπρη λεπτομέρεια στο λαιμό του, όπου μόνο ο Μπρούνο τα είχε αυτά. Πλησίασε περισσότερο και διαπίστωσε ότι όντως ήταν ο Μπρούνο.

Το σκυλί έτρεξε προς τα πάνω της και την αναγνώρισε.

Η.Π.

Η κλοπή του δαχτυλιδιού

Κάποτε σε μια μεγάλη πόλη ήταν ο ντετέκτιβ Τζάκομπ και ερευνούσε μια μυστηριώδη υπόθεση για ένα δαχτυλίδι που είχε κλαπεί από το μουσείο της πόλης.

Ο Τζάκομπ πήγαινε από το ένα μέρος στο άλλο προσπαθώντας να συλλέξει στοιχεία για την υπόθεση και έκανε διάφορες συνεντεύξεις. Ανακάλυψε πολλά υποψήφια άτομα, αλλά κανείς δεν φαινόταν να έχει κάποιο κίνητρο ώστε να κλέψει το δαχτυλίδι.

Ένας από τους υποψηφίους όμως είχε ιστορικό στις κλοπές. Μάλιστα, είχε μετακομίσει πρόσφατα στην πόλη. Ο ντετέκτιβ τότε άρχισε να το διερευνά περαιτέρω. Για καλή του τύχη βρήκε ένα εγκαταλελειμμένο σπίτι λίγο πιο έξω από την πόλη και άρχισε να ψάχνει.

Καθώς έψαχνε έπεσε πάνω στον δράστη με το δαχτυλίδι. Του άρπαξε το δαχτυλίδι κατευθείαν από τα χέρια και έτρεξε στην πόλη διατυμπανίζοντας το ευχάριστο γεγονός.

Έτσι αποκαλύφθηκε όλη η αλήθεια για την κλοπή και οι πολίτες ήταν ευγνώμονες προς τον ντετέκτιβ.

T.Σ.

Οι περιπέτειες του Τζόσεφ Τζόσταρ

Ευρώπη 18xx

Όλα ξεκίνησαν μια βροχερή βραδιά καθώς ο κύριος και η κυρία Τζόσταρ επέστρεφαν στην βίλα τους με την άμαξα, Μαζί τους είχαν το νεογέννητο παιδί τους, τον Τζόσεφ. Μετά από μια μεγάλη ημέρα στην αγορά έγινε ένα τραγικό δυστύχημα· η άμαξά τους βγήκε από τον δρόμο με αποτέλεσμα η κυρία Τζόσταρ να χάσει τη ζωή της.

Αρκετές ώρες μετά το δυστύχημα ένας περαστικός ονόματι Επαμεινώνδας είδε την άμαξα και πήγε να την εξερευνήσει και να κλέψει ό,τι πολύτιμο είχε. Καθώς έκλεβε το δακτυλίδι του κ. Τζόσταρ, ο κ. Τζόσταρ ανέκτησε τις αισθήσεις του. Έπιασε το χέρι του Επαμεινώνδα και ρωτώντας τον τι απέγινε η γυναίκα και το παιδί του, ο Επαμεινώνδας ενημέρωσε τον κ. Τζόσταρ για το τι ακριβώς έγινε. Με δάκρυα στα μάτια ο κ. Τζόσταρ ζήτησε βοήθεια από τον Επαμεινώντα λέγοντας ότι θα τον ανταμείψει με ό,τι επιθυμεί.

Μετά από 17 χρόνια όλα κυλούσαν ήσυχα κι όμορφα μέχρι που ένας άγνωστος εμφανίστηκε στην έπαυλη του κύριου Τζόσταρ με το όνομα Νικόλας. Ανέφερε ότι είναι ο γιος του Επαμεινώνδα και ότι ο πατέρας του απεβίωσε δίνοντας του ένα γράμμα. Στο γράμμα αυτό ζητούσε- ως ανταμοιβή για το τότε περιστατικό- να προσέχει και να μεγαλώσει ο ίδιος ο κ. Τζόσταρ τον Νικόλα σαν γιο του.

Ο Νικόλας όμως, είχε αλλά σχέδια καθώς μισούσε την οικογένεια Τζόσταρ. Ήθελε να τους σκοτώσει, γιατί πίστευε ότι η οικογένεια αυτή είναι κακή λόγω του ότι ήταν πλούσια και δεν βοηθούσε τους φτωχούς που χρειάζονταν βοήθεια.

Χρ. Σ.

Το πάρτι

Μια μέρα ξεκινήσαμε να πάμε σε μια πόλη, που δεν είχαμε ξαναπάει.

Η πόλη αυτή ήταν πολύ μακριά, τόσο μακριά που πήραμε λεωφορείο με πέντε ρόδες, αεροπλάνο με επτά φτερά και τρένο με δώδεκα φουγάρα για να φτάσουμε. Το ταξίδι ήταν εξαντλητικό. Ευτυχώς, εκεί μας περίμενε ένας φίλος του μπαμπά μας, ο οποίος είχε γενέθλια.

Για να μας υποδεχτεί μας έκανε το τραπέζι. Χτύπησε τρεις φορές παλαμάκια και το τραπέζι γέμιζε με αλμυρά και γλυκά. Δεν προλαβαίναμε να φάμε κάτι και η πιατέλα γέμιζε ξανά. Φάγαμε τόσο πολύ, που όταν ήρθε η ώρα να κόψουμε την τούρτα, ήδη είχαμε νυστάξει. Κι ευτυχώς δεν έκλεισαν τα μάτια μας, γιατί μόλις ο φίλος του μπαμπά μας έσβησε τα κεράκια, εμφανίστηκε κι άλλος κόσμος. Και το πάρτι ξεκίνησε...

Ε.Α.

Ι.Σ.

Αθήνα

Κάποτε ένα σχολείο αποφάσισε να πάει τριήμερη εκδρομή και να επισκεφτεί μερικά ξεχωριστά αξιοθέατα της πιο μαγικής πόλης όλου του κόσμου, την Αθήνα, έτσι ώστε οι μαθητές να αποκτήσουν εμπειρίες και να δουν νέα πράγματα.

Αρχικά, αφού ξεκίνησαν να επισκέπτονται διάφορα μέρη κι ο χρόνος έρεε ξέγνοιαστα περπατώντας πάνω στα μεγάλα πεζοδρόμια, με τα πολλά παγκάκια και τα όμορφα παρτέρια, οι καθηγητές άρχισαν να συζητούν με τους μαθητές για το πώς θα ήταν η ζωή στην Αθήνα, αν περνούσαν εκεί φοιτητές.

Ενώ η ώρα φαινόταν να κυλάει ευχάριστα, τα παιδιά ξαφνικά άρχισαν να βαριούνται. Στο μυαλό τους περνούσαν διάφορες σκανταλιές. Και οι σκέψεις τους αυτές έγιναν πράξη χωρίς καν να τους ενδιαφέρει, αν θα υπάρξει κάποιου είδους τιμωρία.

Αφού ηρέμησαν όλοι μετά από αυτή την αναστάτωση και τους επιβλήθηκαν οι κατάλληλες ποινές, τότε έφτασαν στον προορισμό τους. Μπροστά τους έβλεπαν κάτι που ποτέ δεν είχαν ξαναδεί, αλλά είχαν ακούσει τόσα πολλά γι' αυτό.

Οι μαθητές εκείνη την στιγμή κράτησαν την αναπνοή τους και για λίγα δευτερόλεπτα απλώθηκε ησυχία παντού. Από λεπτό σε λεπτό ξεκινούσε η ξενάγηση. Οι μαθητές ήταν ενθουσιασμένοι κι έτσι οι καθηγητές υποσχέθηκαν ότι θα τους επιβραβεύσουν με μία εξίσου ενδιαφέρουσα εκδρομή.

Η. Τσ.

Π. Π.

Θεσσαλονίκη

Στη 1 Δεκεμβρίου 2023 ημέρα Τρίτη, όλες οι τάξεις του 1ου Ημερήσιου Επαγγελματικού Λυκείου πήγαμε εκπαιδευτική εκδρομή στη Θεσσαλονίκη.

Αναχωρήσαμε από τα Γρεβενά στις 8:30 το πρωί. Ενδιάμεσα κάναμε μια στάση και φτάσαμε στη Θεσσαλονίκη γύρω στις 11:00.

Η πρώτη μας επίσκεψη έγινε στον ναό του Αγίου Δημητρίου, τον πολιούχου της πόλης. Μπήκαμε στο εγκάρσιο κλίτος, το οποίο περιείχε τα πλούσια ζωγραφικά και μαρμάρινα διάκοσμα με περίτεχνα κιονόκρανα.

Η δεύτερή μας επίσκεψη ήταν στον Λευκό Πύργο στην παραλία της Θεσσαλονίκης, ένα χαρακτηριστικό μνημείο της πόλης, που είναι ό,τι έχει απομείνει από την κατεδαφισμένη οθωμανική οχύρωσής της.

Μετά κάναμε ό,τι θέλαμε, κι αυτό ήταν το καλύτερο!!!

B.A.

Το κυνήγι

Αρχικά, εγώ και δυο φίλοι μου ξεκινήσαμε από τα Γρεβενά για να πάμε μια χαλαρή βόλτα στη Θεσσαλονίκη. Εκεί όμως, δεν τα υπολογίσαμε και πάρα πολύ καλά και ξεκίνησε μια κακιά μέρα από το πρωί.

Όταν φτάσαμε εκεί και μετά τον καφέ που ήπιαμε και το φαγητό που φάγαμε-το οποίο παρεμπιπτόντως ήταν ένα πολύ καλό-μας πλησίασαν κάτι περίεργοι τύποι κι άρχισαν να μας ακολουθούν πάρα πολλή ώρα μπας και μπορέσουν να μας κλέψουν, λεφτά, κινητά, αλλά και ό,τι άλλα αντικείμενα αξίας είχαμε.

Έτσι, κάναμε πάνω από 10 τετράγωνα μήπως και μας χάσουν. Αυτοί όμως, δεν σταματούσαν να μας ακολουθούν. Πριν μπούμε σε ένα μαγαζί φώναξαν εμένα και μου λένε:

-Έλα εδώ λίγο να σου πούμε κάτι!.

Εγώ πήγα χωρίς άγχος. Μου ζήτησαν λεφτά και άρχισαν να μου λένε για τα παιδιά τους ότι είναι άρρωστα και γενικά μου έλεγαν διάφορα τέτοια ψέματα. Αμέσως κατάλαβα τι παίζεται και έφυγα γρήγορα, γιατί έρχονταν κι άλλοι τέτοιοι.

Έτσι, αρχίσαμε να τρέχουμε γρήγορα σε όλη την παραλία της Θεσσαλονίκης, ώσπου βρήκαμε έναν αστυνομικό και του εξηγήσαμε τι γίνεται. Ο αστυνομικός μας διαβεβαίωσε ότι θα το αναλάβει αυτός.

Σε μια ώρα ο αστυνομικός μας πήρε τηλέφωνο. Τους είχε, λέει, στον Λευκό Πύργο. Εμείς πήγαμε κι είδαμε αν ήταν αυτοί. Κι όντως εκείνοι ήταν. Μας ζήτησαν συγνώμη που μας φόβισαν και μάλιστα μας είπαν πως δεν ήθελαν το κακό μας.

Εν κατακλείδι, όλα τελείωσαν καλά. Πήγαμε στα ΚΤΕΛ, πήραμε το λεωφορείο και γυρίσαμε πίσω στην πόλη μας με ένα μάθημα ζωής και με πολλές καλές εμπειρίες για την επόμενη φορά, που θα μας συμβεί· να ξέρουμε τι θα κάνουμε από την αρχή και όχι να τρέχουμε για την πλάκα μας.

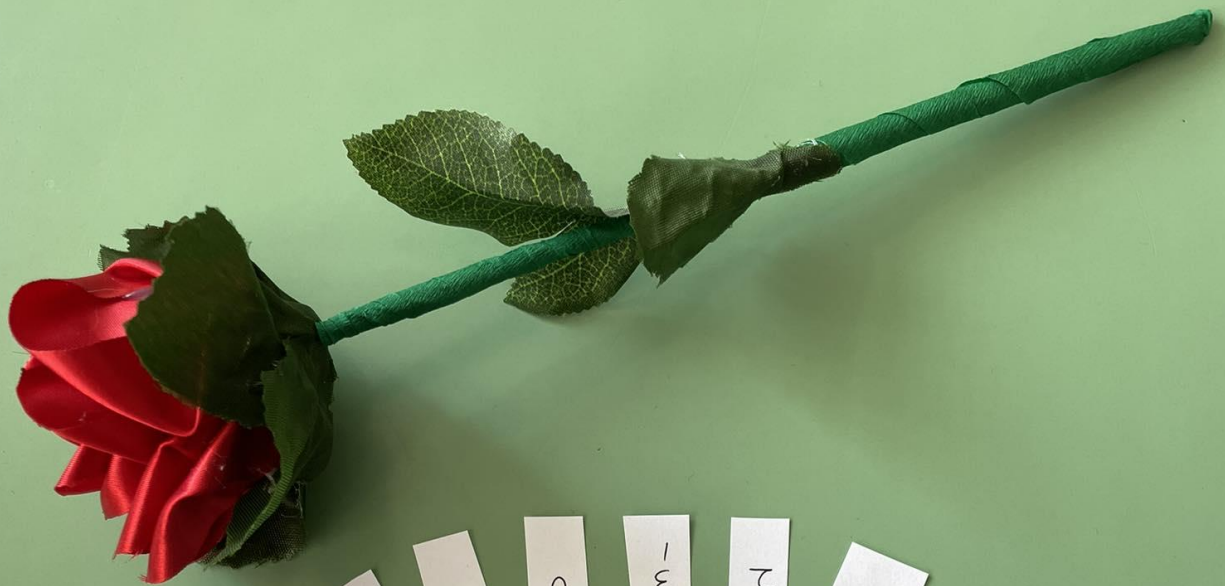
gkogkos
sotos

Το 2023 μου σε 13 σειρές

Ήταν ίσως η πιο ενδιαφέρουσα χρονιά. Είμαι πλέον μια τάξη μεγαλύτερη, πιο ώριμη και συνειδητοποιημένη. Βρήκα θάρρος και δύναμη να διώξω ανθρώπους που μου έκαναν κακό ψυχικά και να «κερδίσω» κάποιους καινούριους, που θα με βοηθήσουν να ξαναχτίσω την εμπιστοσύνη μου, αφού ήταν για λίγο καιρό χαμένη. Δέθηκα πιο πολύ με την οικογένειά μου και με εμπιστεύτηκαν περισσότερο γεγονός που μου έδωσε τη δυνατότητα να ταξιδέψω μόνη μου με τους φίλους μου (εντός Ελλάδας βέβαια αλλά δεν έχει σημασία) κάτι που με έκανε να κουραστώ. Όμως δεν με ένοιαζε τόσο γιατί περνούσα υπέροχα, ασχολήθηκα με τον εαυτό μου, πρόσεχα το σώμα μου πιο πολύ, έδιωξα το περισσότερο άγχος και απέκτησα όρεξη για ζωή. Σε όλα αυτά βοήθησε το γεγονός ότι ήμουν πιο χαλαρή και είχα χρόνο να σκεφτώ και να αντιμετωπίσω τις δύσκολες καταστάσεις με μια πιο αισιόδοξη ματιά για το δικό μου καλό. Φυσικά υπήρχαν κλάματα, τσακωμοί και πολλές ιστορίες με κακό τέλος, αλλά στην τελική όλα μέσα στην ζωή είναι. Είμαι ευτυχισμένη και ευχαριστημένη από τη φετινή χρονιά με την ελπίδα να καταφέρω το ίδιο και του χρόνου.

[Λευκή κόλλα]¹

¹ Για όλα εκείνα που θέλουν να πουν, αλλά δεν τα λένε.

Personality